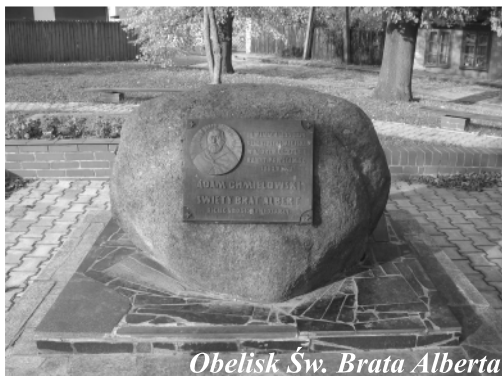

wstańcom leczonym w koniecpolskim szpitalu.

Dnia 25 maja 1863 roku oddział powstańczy kpt. Józefa Oksińskiego stoczył trzygodzinną bitwę z oddziałami rosyjskimi nad Pilicą w Koniecpolu. Poległo 18 powstańców, a 30 zostało rannych. Najciężej rannych hospitalizowano w miejscowym szpitalu, skąd zabrano ich do niewoli carskiej. W walkach zginęło pięciu mieszkańców Koniecpola.

W następnych miesiącach 1863 roku oddział powstańczy płk. Zygmunta Chmieleńskiego stoczył dwie duże bitwy oraz dwie potyczki w okolicy Koniecpola: 27 lipca na polu między Załężem i Rudnikami (zginęło 28 powstańców), 17 sierpnia i 24 października w Białej Wielkiej, 30 września pod Mełchowem. Rannych żołnierzy przywożono do szpitala w Koniecpolu, wielu z nich zmarło i zostało pochowanych na miejscowym cmentarzu.

W bitwie pod Mełchowem ranny został młody podoficer Adam Chmielowski. Leczony był w szpitalu koniecpolskim

Obelisk Św. Brata Alberta

przez dr. Władysława Florkiewicza. Po amputacji nogi i hospitalizacji Adam Chmielowski wyjechał z Koniecpola.

Młody podoficer to późniejszy Brat Albert, założyciel dwóch zgromadzeń "Braci Albertynów" i "Sióstr Albertynek", który 22 czerwca 1983 roku uznany został przez papieża Jana Pawła II za błogosławionego.

Władze carskie, chcąc ukarać Polaków za udział w powstaniu, postanowiły zlikwidować resztki autonomii w Królestwie Polskim. 338 miast Królestwa Polskiego zamieniono na osady. Represje te nie pominęły Koniecpola. W 1870 roku Koniecpol utracił prawa miejskie. Przywrócono je dopiero w 1927 roku. Szczególnie korzystne warunki dla rozwoju miasta zaistniały w 1903 roku, gdy uruchomiono linię kolejową łączącą Kielce z Częstochową. W okresie międzywojennym

Pałac z XVII w. obecnie siedziba OKSiR

nym nie zaszły w mieście poważne zmiany.

Podczas II wojny światowej Koniecpol został poważnie zniszczony. Eksterminacje ludności, zwłaszcza żydowskiej w okresie okupacji spowodowały spadek liczby mieszkańców.

Po zakończeniu wojny nastąpił w mieście rozwój przemysłu i drobnej wytwórczości. W 1953 roku uruchomiono Koniecpolskie Zakłady Płyt Pilśniowych. Zakład zbudowano w oparciu o projekt i urządzenia produkcji szwedzkiej. Od 1955 roku Zakłady rozpoczęły eksport płyt za granicę kraju. W latach 1957 - 60 nastąpiła rozbudowa zakładów, uruchomiono dwa nowe ciągi płyt twardych.

1 lipca 1968 roku dla zabezpieczenia technicznego produkcji KZPP powstały Zakłady Remontowo - Montażowe przemysłu płyt, sklejek i zapalek. Z czasem Zakłady Remontowo - Montażowe usamodzielniały się, tworząc drugi co do wielkości zakład w Koniecpolu.

Na przełomie lat 1954/55 na terenie Koniecpola zostaje otwarte przedsiębiorstwo zajmujące się produkcją opartą na bazie neolitu. W latach następnych zakład w Koniecpolu pod nazwą Zakłady Chemiczne INCO "Veritas" zaczął się rozbudowywać i ulepszać technologię produkcji. Zakłady Chemiczne do dnia dzisiejszego produkują opakowania z tworzyw sztucznych do konfekcjonowania wyrobów chemii gospodarczej i kosmetyków, regranulaty two-

ryw sztucznych oraz nadruki na opakowania. W chwili obecnej Koniecpol jest rozwijającym się ośrodkiem przemysłowym. Miasto ma podstawowe instytucje oświatowe i socjalne. Koniecpol jest również siedzibą władz miejskich, mieszczą się tu liczne instytucje (ZUS, KRUS, PKO, PZU, BS) oraz urzędy (UMiG, Gminne Centrum Pracy, Placówka Zamiejscowa Starostwa Powiatowego).

Na podstawie materiałów historycznych

Hetman Stanisław Koniecpolski - obraz znajdujący się w kościele Św. Tójcy